

POVIJEST

HRVATSKOG FILATELISTIČKOG SAVEZA

Kratka povijest hrvatske filatelije

Prve početke organizirane filatelističke djelatnosti u Hrvatskoj susrećemo samo dvadesetak godina nakon osnivanja prvog filatelističkog kluba u svijetu, u Londonu. Prvi trag o tome nalazimo 1876. kada okićki župnik Oskar pl. Simić osniva u Zagrebu „Literarisch-Philatelischer Verein“, društvo zvučnog naziva ali kratka vijeka i o njegovim aktivnostima nemamo nažalost ni najosnovnijih podataka osim da je velečasni Simić bio počasni član nekoliko europskih klubova, pa i onoga u Urugvaju.

Poznato je da je u austrijskom dijelu crno-žute monarhije prvo filatelističko društvo osnovano 1874. u Brünnu, a u mađarskom 1875. u Budimpešti. Četrnaest godina kasnije u Dubrovniku barun Frano Gundulić osniva filatelističko društvo „Philatelia“ koje nestaje brisanjem iz registra društava već 1895. „kao neodgovarajuće zahtjevima svog obstanka“ što god to značilo. Bili smo rame uz rame sa mnogo većim i poznatijim gradovima u monarhiji pa i u Europi.

Ova dva društva su više povijesna činjenica nego stvarni početak organizirane filatelije u Hrvata. Taj pravi početak svakako je osnivanje Hrvatskog filatelističkog društva u Zagrebu 1. lipnja 1896. godine u jeku mađaronske presije Khuena Hedervarija i pokušaja mađarizacije čitavog društvenog života u Hrvatskoj. Filatelisti se bore na svoj način, prije svega već samim imenom društva, koje je preživjelo sve bure i oluje borbe za nacionalnu samobitnost i ponosno se pod svojim hrvatskim imenom sačuvalo kao matica hrvatske filatelije i rasadnik mnogih velikih, ponekad i teško ostvarivih ideja, sve do danas. Naravno da to nije moglo proći glatko pa tadašnje banske vlasti vraćaju predloženi statut društva na doradu a zatim se izvršene izmjene „kisele“ devet mjeseci negdje u činovničkim ladicama da bi na kraju bez velikog oduševljenja bile prihvaćene i društvo počinje legalno djelovati od 14. ožujka 1897. Oduševljenje hrvatskih filatelista bilo je veliko i oni zdušno pristupaju radu često daleko izvan okvira svojih realnih mogućnosti i obično bez potpore, kako bismo danas rekli „šire društvene zajednice“. Njihov entuzijizam lomi sve prepreke i već nakon deset godina, 1907., organiziraju velebnu izložbu u Umjetničkom paviljonu i danas najreprezentativnijem izložbenom prostoru u gradu, koju otvara osobno gradonačelnik Milan Amruš a građani stoje u redovima da bi vidjeli nešto potpuno novo, do tada neviđeno. Vrijedno je spomenuti, s dubokim poklonom njihovoj uspomeni, ta imena kojima dugujemo naše početke kako ona ne bi ostala samo na nadgrobnim pločama na Mirogoju:

dr Eugen pl. Sladović, dr Franjo Bučar, Dragutin Dukat, Dragutin Gogolja, prof. Stjepan Jarić, Ivan Kerschbaumer, Antun Miškić, Vjekoslav Panian, Peroslav Paskijević, Dragutin Taborski i Dragutin Zistler.

Sve su to bili ugledni građani Zagreba koji su ostvarili zapažene karijere i izvan svoga ljubljenog hobija.

A onda se „trula“ monarhija raspada u ratnom vihoru, a aktivnosti svih društava su tijekom rata zabranjene. Formira se kratkotrajna Država SHS i Hrvati hrle u svoju utopijsku „ravnopravnu državu svih južnih Slavena“ (izvod iz Naputka koji Hrvatski Sabor daje svojoj deputaciji koja putuje u Beograd). Susjedi na Istoku vide tu državu kao „najveću moguću Veliku Srbiju“ i tako se i ponašaju. Trebat će pune 72 godine da hrvatske „guske“ izađu iz te magle i zato plate obilan „danak u krvi“.

Godine neposredno nakon rata pune su entuzijazma hrvatskih filatelista. Odmah se obnavljaju društva okupljena oko svoje matice HFD, čije su u početku samo podružnice i to ne samo na području današnje „avnojske“ Hrvatske. Većina još smatra novu državu ostvarenjem svojih nacionalnih težnji iako beogradski „crv“ ne da mira i buđenje iz euforije je uslijedilo vrlo brzo, već Vidovdanskim Ustavom.

Već 19. lipnja 1919. osniva se podružnica HFD u Sarajevu, 30. kolovoza u Tuzli, 21. rujna u Zemunu, 19. listopada u Osijeku, 25. listopada u Brodu na Savi, 3. veljače 1920. u Sisku, 10. svibnja u Mostaru, 18. srpnja u Vinkovcima, 16. listopada u Subotici, te 20. rujna prvo slovensko društvo kao podružnica HFD, a istaknuti članovi HFD dr Vuk Simić Vakanović i ing. Philippović sudjeluju u osnivanju prvog filatelističkog društva u Beogradu.

Zanimanje za filateliju naglo raste, pa i broj članstva, čemu svakako pridonose i marke nove države kao i pojava drugih novih država pa time i nova područja sakupljanja. Drugo samostalno filatelističko društvo u Hrvatskoj, HFD Karlovac osnovano je 1. rujna 1919.

Prvi pokušaji organiziranja na razini nove države datiraju iz jeseni 1927. Pokušaj formiranja vodi HFD koji šalje budućim članicama društvena pravila i osnivačka skupština sazvana je za 25. rujna 1927. u Zagrebu. Čini se da pokušaj nije uspio jer nema tragova o aktivnostima koje bi taj novi savez pokrenuo.

Važnije od toga nespjelog udruživanja je stvarna aktivnost društava diljem Hrvatske i Bosne i Hercegovine. Već u travnju 1919. pokrenut je stručni, vrlo kvalitetan časopis „Filatelista“ koji izlazi u nevjerojatnoj nakladi od 1500 primjeraka. Taj stručni časopis zavidne filatelističke razine ostaje između dva svjetska rata uporište struke i filatelističkog znanja te iako finacijske krize ni njega ne ostavljaju na miru on je mjesto gdje možemo naći imena mnogih filatelističkih korifeja toga, filatelistički izuzetno interesantnog, vremena. Rad s mladeži vodi čuveni sportski dužnosnik i olimpijac dr Franjo Bučar. Čitavo razdoblje je obilježio Viktor Račić, predsjednik HFD-a, s kraćim prekidom, pune 22 godine.

I konačno, šest godina kasnije, na inicijativu filatelističkih klubova u Zagrebu, Dubrovniku, Karlovcu, Ljubljani, Beogradu, Sarajevu i Subotici u Zagrebu je 28. svibnja 1933. osnovan Jugoslavenski filatelistički savez (JFS) kao krovna organizacija u koju se učlanjuju klubovi registrirani u Kraljevini Jugoslaviji.

Rad novog saveza od samih početaka obilježen je nesporazumima i pokušajima majorizacije na liniji Beograd-ostali. Mnogi klubovi se tome odupiru, a Slovenci i Vojvođani su među najglasnijima u traženju da se rad saveza reorganizira i postavi na ravnopravnu osnovu. Uglavnom su svi prigovori odbijeni, a u međuvremenu zlosretna država je sporazumom Maček-Cvetković reorganizirana u banovine i osnovana je Banovina Hrvatska sa znatno širim granicama od današnje Republike Hrvatske.

Dva zagrebačka kluba, HFD i Klub sabirača maraka pokreću inicijativu za osnivanje Hrvatskog filatelističkog saveza. Ti klubovi pozivaju sva društva sa teritorija Banovine Hrvatske da se uključe u pripreme. Predlagači predlažu da se na teritoriju Kraljevine formiraju tri samostalna saveza hrvatski, srpski i slovenski sa vlastitim financiranjem a samo prema inozemstvu bili bi zastupani preko Saveza filatelista Kraljevine Jugoslavije. Srbi odbijaju taj prijedlog i savez na državnoj razini sve do skorog rata nije osnovan. JFS se raspada i jedan po jedan hrvatski klubovi prestaju biti njegove članice.

Dana 31.ožujka 1940. u Zagrebu se održava Osnivačka skupština Hrvatskog filatelističkog saveza (HFS). Skupštini prisustvuju predstavnici deset klubova:

Hrvatsko filatelističko društvo, Klub sabirača maraka, Filatelistički klub Zagreb, Filatelističko društvo Vinkovci, Hrvatsko filatelističko društvo Gospić, Filatelističko društvo Dubrovnik, Filatelistički klub Slavonski Brod, Filatelistički klub Slavonska Požega, Filatelistički klub Osijek i Hrvatsko filatelističko društvo Karlovac.

Odsutni su predstavnici klubova iz Splita i sa Sušaka.

Središnja točka dnevnog reda Osnivačke skupštine su pravila saveza koja su po prijedlogu Inicijativnog odbora imala 40 članaka. Već u drugom članku se kaže da je HFS potpuno autonomno tijelo koje se može učlaniti u neko vrhovno filatelističko tijelo samo odlukom Skupštine HFS uz dvotrećinsku većinu i to ako je na Skupštini prisutno najmanje tri četvrtine društava s područja Banovine Hrvatske. Takav kvorum potreban je i za raspuštanje HFS-a.

Važno je iz usvojenog pravilnika, koji bismo mi sada nazivali Statutom, navesti uz one opće društvene i čisto filatelističke ciljeve taksativno navedene u točkama 6-10 članka 4:

- 6 – uređenje i održavanje posebne zbirke Saveza hrvatskih maraka kao i zbirki svih maraka koje se upotrebljavaju na području hrvatskih zemalja.
- 7 – Osnivanje središnje savezne burze
- 8 – Priređivanje izložaba i ostalih filatelističkih priredaba
- 9 – Uređenje saveznog središta za nabavu, zamjenu i davanje ekspertiza
- 10 – Suzbijanje krivotvorina poštanskih vrednota i borba protiv prevara i nelojalnih postupaka u filateliji uopće.

Čini se da bi neke od točaka i danas trebale biti aktualne, osobito točka 10. Dobro je konstatirati da je HFS sve zadane ciljeve ostvario ili stvorio pretpostavke za njihovo ostvarenje već u prvoj godini svoga djelovanja.

I na kraju treba u cijelosti navesti sve dužnosnike HFS izabrane na osnivačkoj skupštini :

Predsjednik HFS: Radoslav Horvat /KSM/

Članovi Upravnog odbora: Dragan Novak /HFD/, ing. Vladimir Fleck /HFD/, Karlo Brkljačić /HFD/, Đuro Mraz /HFD/, Dragutin Vukajlović /FKZ/, Eugen Kovačević /FKZ/, dr Fedor Breitenfeld /KSM/, dr Branko Tkalčić /HFD/, Ivan Bartol /HFD Karlovac/

Nadzorni odbor: Franjo Stelle /HFD/, Mihajlo Panić /HFD/, ing. Dragutin Mandl /KSM/, Aldo Schön /KSM/ i Hinko Justitz /FKZ/.

Časni sud: dr Peroslav Paskijević /HFD/ i dr Rikard Stern /KSM/

Treba napomenuti da se ostali savezi osnivaju tek nakon Drugog svjetskog rata i to federalizacijom druge Jugoslavije. Tako je 15. svibnja 1948. osnovan Savez filatelista Bosne i Hercegovine; 22. kolovoza 1948. Savez filatelista Srbije; 24. srpnja 1949. Filatelistična zveza Slovenije; 29. siječnja 1950. Sajuz na filateliste Makedonije i 24. veljače 1952. Savez filatelista Crne Gore. Savez filatelista Vojvodine osnovan je tek 1. siječnja 1970.

HFS odmah kreće u realizaciju svoga, vrlo ambicioznog programa. Već od 2. – 6. svibnja 1940., dakle samo 32 dana nakon osnivanja otvara se I. filatelistička izložba Banovine Hrvatske u Zagrebu, a godinu dana kasnije pokrenut je časopis „Hrvatska filatelija“, vrlo kvalitetan i informativan koji s mnogim usponima i ponekim padovima izlazi do danas.

II. Filatelistička izložba HFS-a održana je od 16.-27. ožujka 1941. u Umjetničkom paviljonu u Zagrebu, kada rat već kuca i na naša vrata. Izložba je održana na 500 vitrina, za nas danas nedostižnom broju, a posjećuje je preko 30 000 posjetitelja što je broj kojim se i danas diče mnoge svjetske izložbe u milijunskim gradovima Europe i svijeta. Pošta, još uvijek kraljevska, izdaje i dvije prigodne marke.

Nova država, Nezavisna Država Hrvatska, dočekana među pukom s velikim nadama, vrlo rano iznevjerenim, potiče organiziranu filateliju, a nakon prelaznog perioda provizornih izdanja nastalih pretiskivanjem maraka propale kraljevine, izlaze vrlo lijepe marke hrvatskih krajobrazu i sve do samog kraja velika većina maraka su visoke umjetničke kvalitete. Predloške rade majstori kista Antonini, Kirin, Režek, Auer, Mirosavljević, Brilly i drugi, a gravira ih vrhunski majstor toga vremena u Europi koji je radio marke za nekoliko država, prije i poslije rata, Karl Seizinger.

Treća izložba HFS održava se ponovo u Umjetničkom paviljonu od 12.-15. rujna 1943. u mnogo skromnijem opsegu na 158 vitrina. Obilježava je marka i blok „Dolac“ rad Vladimira Kirina i Karla Seizingera po mnogim mišljenjima najljepša hrvatska marka i blok svih vremena.

Razdoblje NDH obilježeno je nevjerojatnim porastom broja članova, čak na preko šest tisuća, dobrim dijelom iz špekulativnih razloga, jer samo članovi i trgovci mogu kupovati prigodna izdanja. Članstvo se broji u tisućama, a broj prigodnih serija koje se mogu kupiti je ograničen. Nekoliko ih je jedva i ugledalo poštanske šaltere.

Počinju izlaziti Priručnici HFS koje uređuju veliki znalci V. Fleck i D. Novak a surađuje čitava plejada prvorazrednih filatelista. Pisani su dvojezično što im značajno diže važnost jer ih čitaju i izvan granica. Po mnogo čemu su vrhunac filatelističke publicistike za svu povijest hrvatske filatelije. Ovi priručnici u skraćenom obliku, a pod uredništvom V. Flecka, će poslije rat izaći na njemačkom jeziku u Frankfurtu u devet svezaka. Izlaze i prvi katalogi hrvatskih maraka kao prilozima u nekoliko časopisa koje izdaju trgovci markama.

Organiziraju se i izložbe u većim gradovima (Banja Luka, Karlovac, Osijek) i živom filatelističkom životu i pored ratnih strahota značajno pridonose i nekoliko jakih trgovaca markama sa međunarodnim vezama.

Partizanska vojska 8. svibnja 1945. na svoj krvav način „oslobađa“ Zagreb i mi smo opet u čeličnom beogradskom zagrljaju od kojeg pucaju kosti. HFS je pripojen Filatelističkom savezu Jugoslavije. Naravno da i samo ime smeta pa ga uskoro preimenuju u Filatelistički savez Hrvatske, a „Hrvatska Filatelija“ preko noći gubi svoj hrvatski pridjev i postaje samo „Filatelija“. Naravno da je čitava organizirana filatelija upregnuta u ideološki kontekst kada najvažniji uvodnici „Filatelije“ obvezno pišu o značaju filatelije za socijalistički odgoj svoga članstva.

Nova država svestrano pomaže izlagačke akcije i održava se nekoliko izložbi na vrlo visokoj stručnoj razini. Prva poslijeratna izložba koju organizira HFS je ZEFIZ u Zagrebu od 16.—26. lipnja 1951. vrlo velika opsegom od 531 vitrine i 204 izložaka. Prvi put se izložci ocjenjuju primjenom pravila Svjetske filatelističke federacije FIP koja su relativno nova, usvojena tek 1948.

Značajno se mjenja pristup izlaganju i sa izlaganja zbirki postepeno se prelazi na specijalizaciju i tematizaciju što donosi veliku promjenu u filozofiji sakupljanja i predstavlja veliko osvježanje i modernizaciju čitavog filatelističkog života.

Vrhunac, još nedostignut, je prva međunarodna izložba održana u novoj Jugoslaviji JUFIZ III održana od 20.-27. svibnja 1956. na prostoru tadašnjeg Zagrebačkog Velesajma (danas Tehnički muzej). Na toj izložbi, slobodno možemo reći svjetskog ranga, sudjelovali su izlagači iz 41 zemlje ili poštanske uprave sa 338 izložaka na 1400 vitrina i 4500 kvadratnih metara izložbenog prostora iako je interes bio dvostruko veći pa su mnogi kvalitetni izložci morali biti odbijeni zbog nedostatka prostora. Prvi put je pomogla i FIP, a veliki teret podnijela je i Generalna direkcija PTT. Nije se naplaćivala nikakva pristojba za vitrine. Za ilustraciju iste godine su organizatori u New Yorku naplaćivali 10 dolara po vitrini što je ekvivalent sadašnjih astronomskih 150 dolara a možda i više. Interesantno je vidjeti u koje klase su bili podjeljeni izložci i konstatirati da ta podjela ima vrlo malo sličnosti sa sadašnjom podjelom na međunarodnim izložbama:

1. Počasna klasa (14 izložaka, 3 domaća i 11 stranih)
2. Partizanska pošta (2 domaća)
3. Jugoslavija, Srbija, BiH, Crna Gora i obje zone B (31 domaći i 4 strana)
4. Europske zemlje (16 domaćih i 53 inozemnih)
5. Prekomorske zemlje (3 domaća i 16 inozemnih)
6. Zračna pošta (2 domaća i 11 inozemnih)
7. Eseji i probe (2 domaća)
8. Tematika (19 domaćih i 34 inozemna)
9. Mladež (37 domaćih i 8 inozemnih)
10. Rijetkosti i prefilatelija (25 domaćih i 19 inozemnih)
11. Literatura (5 domaćih i 45 stranih)

Ova najveća ikada održana međunarodna izložba u Hrvatskoj iako u sastavu Jugoslavije odjeknula je snažno u filatelističkom svijetu. Brojni osvrti na izložbu objavljeni su od Japana do Sjedinjenih država i od Urugvaja do Turske. Posebno impresionirani su bili naši prijatelji

Nijemci i Austrijanci. Zato vrijedi nabrojati zemlje čiji filatelisti su izlagali: Austrija, Belgija, Čehoslovačka, Danska, Egipat, Finska, Francuska, Grčka, Indija, Italija, Izrael, Luksemburg, Mađarska, Nizozemska, Norveška, DDR, SR Njemačka, Peru, Portugal, Poljska, Saar, SAD, Švedska, Švicarska, Turska i V. Britanija.

Stvarno impresivan popis. Zanimljivo je da je sudjelovalo i 38 poštanskih uprava. Osim gore nabrojanih bile su to i poštanske uprave zemalja koje nisu imale izlagače: Afganistan, Australija, Albanija, Bugarska, Burma, Etiopija, Japan, Južnoafrička Unija, Kanada, Kina, N. Zeland, Monako, Pakistan, San Marino, Sovjetski Savez, Urugvaj i Organizacija Ujedinjenih Nacija.

Grand Prix d'honneur dobio je izložak sa istraživačkom zbirkom klasične Turske g. Orhana Brandta iz Istambula, koji je uključivao i dosta materijala s jugoslavenskog područja. Međunarodni žiri u kojem je bilo osam stranaca dodjelio je ukupno 38 zlatnih medalja po pravilima FIP- e što svjedoči o izuzetno visokoj klasi izložaka.

Hoće li sadašnja generacija hrvatskih filatelista ikada organizirati izložbu ovakvog ranga ? Bojim se da neće, ali bih volio da me budućnost demantira.

U Dubrovniku je dvije godine kasnije održana međunarodna izložba mladeži JUFIZ IV puno manjeg opsega i odjeka. Zanimljivo je da su sve izložbe u organizaciji HFS od 1940. do 1958. uvijek bile popraćene izlaskom prigodnih izdanja maraka i/ili blokova. Hrvatska pošta bi možda trebala iz toga izvući određene zaključke.

Slijedi punih 15 godina stagnacije izazvane svađama i nesposobnošću jugoslavenskih filatelista da prevaziđu svoje česte sukobe oko svega i svačega, najviše oko upornih pokušaja da se sve i svašta centralizira u Beogradu.

HFS se ipak ne predaje i 1967. pokreće inicijativu filatelističke suradnje Zagreb-Ljubljana – Trst – Graz – Sombathely koja će vremenom prerasti u najuspješniju regionalnu grupaciju u svijetu Alpe-Jadran. Hrvatski filatelisti pokreću i Jadranske filatelističke susrete koji se s manjim ili većim pauzama održavaju od 1972. i do sada su održane 12 puta.

Treba reći da su u poslijeratnom periodu održane stotine klubskih i regionalnih izložbi . Tu se naročito ističe HFD koji ih održava redovito od svog osnutka prije 114 godina.

I konačno, Hrvati ostvaruju svoj tisućljetni san : vlastitu, samostalnu, međunarodno priznatu državu. Rođena je u krvi i mukama u Domovinskom ratu jedinstvenim naporom domovinske i iseljene Hrvatske. Uvijek razjedinjeni hrvatski narod, često u službi stranaca, a ne nacionalnih interesa, ovaj put nepodijeljen i jedinstven nije propustio priliku koju je toliko puta propuštao u prošlosti.

Hrvatski filatelisti preko svoga saveza aktivno sudjeluju u proboju Hrvatske na svjetsku kartu shvaćajući od samih početaka koliko je filatelija kao najpopularniji svjetski hobi promicatelj kulture svakoga naroda. Već 1992. hrvatski filatelisti, bok uz bok sa sportašima, sudjeluju na Svjetskoj izložbi "Olympilex" organiziranoj za vrijeme trajanja Ljetnih olimpijskih igara u Barceloni na kojoj i hrvatski sportaši uspješno sudjeluju prvi put. HFS uz materijalnu pomoć Hrvatske pošte prolazi, poput svoje države, trnovit put uključivanja u svjetsku filatelističku obitelj. Najprije u travnju 1997. HFS postaje članom-promatračem u Europskoj filatelističkoj asocijaciji FEPA, a zatim dobiva i status privremenog člana u Svjetskoj filatelističkoj federaciji FIP. Na kongresu FEPA u Noordwijku 1998. HFS postaje punopravni član europske obitelji, a na kongresu FIP u Milanu iste godine i punopravnim članom FIP. Istovremeno traje i unutrašnja konsolidacija dosta zapuštenog HFS-a. Nakon letargičnih osamdesetih godina kada savez funkcionira po sustavu „one man show“, nacionalne izložbe pa i one manjeg ranga su rijetkost, a „Filatelija“ izlazi nekada i jednom godišnje a piše je od korica do korica jedan čovjek, istina vrlo kompetentan filatelist. Polako se uključuju novi ljudi i stvara se dobra mješavina iskustva i želje da se krene ambicioznije naprijed .

Napredak je vidljiv na mnogim iako ne na svim područjima. Neki klubovi praktično životare jer su se stariji umorili i polako odlaze, a mladih nema ili nisu spremni preuzeti odgovornost. Posljednjih godina osnivaju se novi klubovi pa i tamo gdje ih nikada nije bilo. HFS sada broji 36 klubova i društava sa oko tisuću članova, barem na papiru. Osnovani su novi klubovi u Splitu, dva u Baranji i u Bednji klub mladih. Neki klubovi rade izvrsno pa

organiziraju i nacionalne izložbe koje se redovito održavaju svake godine. Posljednjih godina značajno je unaprijeđen rad s mladima zahvaljujući redovitoj Školi mladih filatelista u Trakošćanu na kojoj sudjeluje i po stopedesetero djece. Ta škola je brzo izrasla do organizacije međunarodnih izložbi pa će se ove godine održati po prvi put i mladežna izložba Alpe Jadran .

Redovito se održava nacionalna izložba mladeži u Šibeniku, a odlično se radi s mladima i u Zagrebu, Vukovaru, Hrvatskom Zagorju, Varaždinu, Karlovcu i Slavenskom Brodu. Mladež se probila i na europsku i svjetsku scenu za sada sa skromnim uspjesima, ali mladi brzo uče, naročito ako im stariji u tome pomažu.

Vrlo uspješna je bienalna jednovitrska nacionalna izložba u Novskoj koja postaje popularna i izvan državnih granica.

Važno je reći da se nacionalne izložbe uspješno organiziraju i izvan Zagreba pa su se na popis organizatora vrlo uspješno uvrstili Slavonski Brod, Rijeka, Karlovac i Krapina. I novi klubovi, kao onaj u Baranji, uspješno organiziraju regionalne izložbe.

Dobro je organiziran Zbor ispitivača maraka pri HFS-u iako još djeluju „divlji“ ispitivači nanoseći štetu i savezu i filateliji.

Zbor sudaca prije svega treba novi Pravilnik što će, po odluci Vijeća HFS, trebati učiniti do slijedeće godišnje skupštine saveza, ali i uključenje najstručnijih međunarodno iskusnih izlagača u svoj rad bez nepotrebnih birokratskih formalnosti.

Vrlo uspješna je izdavačka djelatnost saveza i njegovih istaknutih stručnjaka. U samo nekoliko godina objavljeno je, nakon stanke od gotovo trideset godina, pet novih priručnika visoke kvalitete koji su dobivali najviše nagrade uključujući i zlatne i velike pozlaćene medalje na svjetskim izložbama u Washingtonu, Malagi, Tel Avivu, St. Petersburgu, Rimu, Antwerpenu, Beču, Leipzigu i Londonu. HFS redovito jednom mjesečno, odnedavno i u elektronskoj verziji, izdaje Glasnik HFS a nešto manje redovito časopis „Hrvatska filatelija“. Nedavno je aktivirana vrlo dobra i informativna web stranica.

Svakako je najuspješnija aktivnost HFS ostvarena na međunarodnom planu. Pojavila se grupa izlagača sa svjetski vrijednim izlošcima i sve višom razinom nagrada. U Sofiji na europskoj izložbi prvi put je jedan hrvatski izlagač nagrađen velikom zlatnom medaljom što je najveći mogući rang, a na Alpe Jadran 2006. u Mariboru hrvatski izlagač je osvojio Grand Prix izložbe. Četiri hrvatska izlagača redovito dobivaju nagrade u rangu zlatnih ili pozlaćenih medalja. Kao ilustracija može poslužiti 2009. godina kada je u inozemstvu na deset međunarodnih izložbi od regionalnog do svjetskog ranga izlagalo 37 izlagača sa 54 izložka i osvojili 109 medalja od toga tri velike zlatne, sedam zlatnih, sedam velikih pozlaćenih i dvadeset pozlaćenih medalja. Među njima je i šest izlagača iz redova mladeži sa osvojenom jednom pozlaćenom i tri srebrne medalje. Veliki uspjesi nastavljeni su i ove godine na svjetskim izložbama.

Prva velika međunarodna izložba u samostalnoj Hrvatskoj održana je u Zagrebu 2004. grupacije Alpe-Jadran na 330 vitrina u reprezentativnom prostoru Klovićevih dvora i uz sudjelovanje svih sedam zemalja članica.

Iduće godine ne samo da će Hrvatska biti ponovo domaćin izložbe Alpe-Jadran u proljeće u Opatiji nego će po prvi puta u svojoj filatelističkoj povijesti biti i domaćin kongresa FEPA, članica europske filatelističke obitelji što je izraz velikog povjerenja prema našem savezu pa i našoj zemlji. Predsjednik HFS je ujedno i predsjednik grupacije Alpe Jadran.

Potpisani su i bilateralni sporazumi sa mađarskim, austrijskim i češkim savezima i uska suradnja sa portugalskim savezom. Primaju nas svugdje s pažnjom i poštovanjem.

Ostvarena je i solidna suradnja sa Hrvatskom poštom iako ima još dosta prostora za poboljšanje.

Kakva je perspektiva hrvatske filatelije ? Ona ovisi o hrvatskim filatelistima i odnosu hrvatskog društva prema svojoj kulturi čiji je filatelija neodvojiv i važan dio.